

עורכת ראשית: שוש ברקאי

רכז המערכת: עדנה פיינר

עריכה לשונית והגהה: חיה פלג

חברי המערכת: אלה רוזנברג, אסתר לופו, זהר ארנון, חיה פלג, יונה פלג, יעל רטנר, לאה טל, מלי ברוש, נורית שטרנברג, נילי אברמוב, עדנה פיינר, צביקה ביקל, רוחה הראל, רות גבאי.

צלמת המערכת: יונה פלג

כתובת המערכת: המחלקה לחבר הוותיק, מ. אזורית דרום השרון ת.ד. 15.

המו"ל: העמותה לחבר הוותיק בדרום השרון.

אתר אינטרנט: <https://bit.ly/3myaGY7>

גרפיקה: אנה קירי. הפקה: מנדל.

שנה טובה, שנת שלום ואחידות, חג שמח!

המועצה האזורית דרום השרון

חברות וחברים יקרים,

שנה חדשה בפתח ונדמה שכל שנה מביאה עמה אתגרים לחברה הישראלית שלנו, אך גם הזדמנויות לרוב.

חגי תשרי מעניקים לנו מתנה והזדמנות להתבונן אחורה וקדימה, לחשוב על הדרך בה אנו הולכים ולברוא את עצמנו מחדש. בכל גיל. זהו זמן של התחלות.

גם השנה נוסיף לצעוד יחד בדרכנו, לסלול שבילים חדשים ולהגשים חלומות בדרום השרון.

בשנה החולפת אנו מתמודדים עם מחלוקות שמבקשות לפלג את החברה הישראלית ולאגד את הקהילות שלנו. מי ייתן שבשנה הקרובה נצמח מתוך השבר, נשכיל לכבד את המחלוקות שבנינו, לאמץ שיח של כבוד ולכידות, ולחבק האחד את השני, על אף האתגרים שעוד נכוננו לנו.

זוהי הזדמנות להודות מכל הלב לכל העוסקים במלאכה עבור קהילת ותיקי דרום השרון: לאגף לשירותים חברתיים, העמותה לחבר הוותיק, עמותת אחים וכל המתנדבות והמתנדבים ביישובים.

אני מאחלת לכם ולכן שנת אחווה ושותפות, שלום ורעות, שנה של בריאות ושמחה.

בא שנה ושלום לכולם.

ראש המועצה

העמותה לחבר הוותיק דרום השרון

חברות וחברים יקרים,

בפרוס השנה החדשה, הבאה עלינו לטובה, אני שמחה לברך אתכם ואת בני בתכם. שתזכו לשפע של נחת, בריאות איתנה, שימחת יצירה והגשמת חלומותיכם.

תודות מיוחדות מגיעות

לגבי אושרת גני גונן ראש המועצה שלנו, על התמיכה והליווי בפעילות העמותה למען החבר הוותיק לאורך כל השנה.

וגם תודה מיוחדת לצוותי העובדים ולצוותי המתנדבים, העושים עבודתם והתנדבותם במסירות ומכל הלב.

מי ייתן ונמשיך כולנו בבריאות טובה לעשות לרווחת ותיקי הישובים, וכל שנבקש לו יהי.

בהצרכה וידידות

מצוות הנהלת העמותה לחבר הוותיק דרום השרון

ורדה לוי - יו"ר העמותה

פתחו את הפאב

פאב לצעירים ברוחם

בחודש יוני האחרון נפתח פאב הזהב לגמלאים במרפסת של מועדון הגמלאים במתן. עשרות גמלאים מכל הסביבה הגיעו לפתיחת המקום.

בפאב, שיפעל אחת לחודש והכניסה אליו חופשית אפשר לשתות, לשמוע מוסיקה טובה ולהנות מאווירה נהדרת. מארגני הפאב ספרו כי לא ציפו להיענות רבה כל כך ובחודש השני לפתיחה המועדון כבר היה המקום מלא מפה לפה. הפאב יפעל פעם בחודש, בימי חמישי.

עוד עתירה לבג"צ

לאחר הישג ביטול תחנת כוח "השלום", המועצה עתרה לבג"צ נגד הקמת תחנת הכוח "קסם" המתוכננת להיבנות סמוך לראש העין. את העתירה הגישה המועצה האזורית בשם יישובי המועצה, אליה הצטרפו כעותרים גם המושבים נווה ירק וחגור הסמוכים לאתר שבו מתוכננת לקום התחנה.

מתקנים את חוק התכנון והבניה

תיקון מס' 143 לחוק התכנון והבניה – פיצול מגרשים בסמכות ועדה מקומית. החוק קובע כי פיצול מגרשים בנחלה ניתן יהיה לבצע בסמכות ועדה מקומית, הבשורה החשובה והדרמתית לבעלי הנחלות היא – שמעתה אין צורך להמתין לאישור תכנית מושבית/ מועצתית כדי להגיש תכנית מפורטת לפיצול מגרשים מנחלות, כך שניתן להגיש תכנית פרטנית לפיצול מגרשים לוועדה המקומית במחוזות: מרכז/צפון/חיפה/ירושלים/דרום. ההקלות הללו יקצרו את הדרך להשלמת הליכי פיצול מגרשים ויוזילו באופן משמעותי את העלויות. יאפשרו לקדם תהליכי פיצול במסגרת בניה של ילדים בנחלות, חלוקת עיזבון בין יורשים, ביצוע עסקאות מכר של מגרשים מפוצלים וקבלת משכנתאות במסגרת בניה ופיצול מגרשים.

"מענה נפשי"

תכנית ניסיונית שמעניקה סיוע נפשי ממוקד לאזרחים וותיקים אשר משברים שחוו גרמו להידרדרות משמעותית במצבם הנפשי. התכנית מציעה טיפול קצר מועד הכולל עד 8 מפגשים פיזיים או מקוונים בהתאם לרצון האזרח הוותיק. הטיפול הפיזי נערך בקליניקה ונדרשת הגעה עצמאית של מקבל הטיפול. הטיפול יינתן על ידי אנשי מקצוע, פסיכולוגים ופסיכותרפיסטים, ויכלול שיח טיפולי, טיפול באומנויות, במוסיקה או עם בעלי חיים בהתאם לצרכי הוותיק. יכולים להשתתף: אזרחים וותיקים הגרים בקהילה, החווים קושי רגשי מורכב והם בעלי יכולת קוגניטיבית לקבלת טיפול, אזרחים וותיקים עירייתם ללא עורך משפחתי או שמשפחתם הגרעניים מתגוררת רחוק מהם. התכנית אינה מיועדת לאוכלוסייה המטופלת בתחנות לבריאות הנפש, משרד הביטחון, ניצולי שואה, המטופלים במסגרות שלהם או מטופלים במסגרת קופות החולים. ניתן להירשם לתכנית באמצעות פניה למוקד האזרחים הוותיקים - 8840*

לא לבד

המיזם הלאומי להפגת בדידות בקרב ניצולי שואה: "עכשיו זה הזמן", ביוזמת הרשות לזכויות ניצולי השואה ובהפעלת עמותת 'מטב'. גילם של ניצולי השואה עולה עם חלוף השנים וגילם הממוצע עומד כיום על 85. נוכח גילם המתקדם רבים מהם מדווחים על תחושות בדידות קשות הפוגעות באיכות חייהם. במיזם החדש הוקם מערך התנדבותי הנותן מענה לכ- 6700 ניצולי שואה, באמצעות מתנדבים קבועים המגיעים לביתם אחת לשבוע לביקור כבן שעתיים.

הפרויקט פועל בכל הארץ בעזרת מתנדבים השולטים בשפות רבות. ניתן להירשם למיזם: "עכשיו זה הזמן" באמצעות הטלפון: 077-8994140. מייל: mitnadvim@matav.org.il

מרכז יזמות וחדשנות בבית ברל

מאת: יונה פלג

במסגרת פעילות מועדון וותיקים בניר אליהו, בו אנו שומעים הרצאות, מסיירים באתרים ובמקומות מעניינים, ביקרנו בבית ברל בפרויקט "יזמות וחדשנות חינוכית בקהילה".

מרכז החדשנות והיזמות הוקם ע"י המועצה האזורית דרום השרון, כחלק מיישומה של תוכנית אסטרטגית בתחום החינוך, המבקשת לעצב ולפתח תוכניות חינוך חדשניות וייחודיות ברחבי המועצה, אשר פורצות את גבולות הכיתה ומרחבי המקום.

בשעות היום, המרכז משמש כמרכז משאבים אליו מגיעים תלמידים מכיתות ה' עד י', המתנסים בפתרון אתגרים שרלוונטים ומעניינים אותם ועוברים תהליכים של למידה התנסותית יזמית. באמצעות חשיפה לעולם היזמות והעשינות (Making), התלמידים רוכשים מיומנויות כגון עבודת צוות, חשיבה יצירתית, פתרון בעיות מורכבות ומשפרים את תחושת המסוגלות, ההנעה העצמית, יכולת התכנון והארגון ועוד.

המשך בעמוד 9

המועצה האזורית דרום השרון

ותיקים יקרים,

אנו עומדים שוב בפתחה של שנה חדשה ואנו מוצפי רגשות. כל שנה, ואולי שנה זו במיוחד, מהווה הזדמנות להתחדשות, לצמיחה, לתרומה, להשפעה ולהתנסויות חדשות.

כשמסביב יהום הסער, מהווה מועצתנו, אי של יציבות, של דאגה לפרט ולקהילה, של הסתכלות קדימה לעתיד טוב יותר ושל המשך פיתוח שירותים עבור התושבים הותיקים.

אנו מזמינים אתכם, גם השנה, להשתתף בפעילויות המגוונות שניתנות דרך העמותה לחבר הותיק, האגף לשירותים חברתיים, אגף תרבות נוער וצעירים, רשות הספורט ואגף החינוך - בשיתוף כלל אגפי המועצה. בפעילויות אלו תוכלו להרחיב אופקים, לשמור על כושר, להעמיק את המעגלים החברתיים שלכם וליהנות כמה שיותר בשנות הזהב שלכם - בדרך שמתאימה לכם ומשמעותית עבורכם. החברותא, הביחד, הוא הדרך הטובה ביותר לשמור על בריאות נפשית וגופנית.

נאחל שתהא זו שנה טובה, של בריאות טובה, שתרוו נחת מעצמכם ומבני משפחותיכם, ושתצברו הנאות ושמחות לרוב. לעמנו נאחל שתחזק מתוך מכנים משותפים רחבים ושנישא פנינו קדימה לעתיד טוב ובטוח.

שנה טובה ואבורכת

עו"ס תמי פרבר

מנהלת האגף לשירותים חברתיים בדרום השרון

המועצה האזורית דרום השרון

שנה טובה וברוכה לכם חברי הוותיקים בדרום השרון,

חגי תשרי המתקרבים עלינו לטובה, חגים המסמנים כל שנה התחדשות, פיתוח, ועשיה מבורכת בתחומים רבים, חשוב שניצין גם את ההתפתחות לטובת וותיקי המועצה.

אני מבקש לברך אתכם ואני משבח אתכם.
אמין בכולכם, בכולן, בכולנו.

חגי תשרי מהווים חלק מהנחות היסוד של העם שלנו, יסודות אשר נתנו לנו ולאנושות כולה בסיס חברתי ומשפחתי.

בחגים אלה בהם המשפחות מתאחדות, מתכנסות וחוגגות, יש את הביחד, את האחוה והאהבה, את המחויבות ואת הערכים שלנו כעם וכבני אדם. אנו בוחנים את עצמנו לא רק בסוגיות בין האדם למקום אלא גם בין האדם לחברו, כך היה תמיד בכל בית יהודי וכך צריך להיות לעד.

אתם חברי היקרים, וותיקי המועצה, בניתם את ארצנו וחיידשתם את הנוכחות בה לדורי דורות. אתם מהווים יום יום סמל ודוגמא מעצם מעורבותכם בעשייה, בבנייה, בחקלאות, בתרבות, באומנות, ובפעילויות הרבות והמתפתחות של העמותה שלנו ובתחומים רבים והכל בחן ובאהבה.

לכם אישית ולעשרות המתנדבים והמתנדבות שלנו, המוסיפים להיות אלה שאכפת להם מהאחר, אני מאחל, בשם הנהלת העמותה, שנה טובה, בבריאות טובה וחדוות חיים לאורך ימים.

שנה טובה,

אמיל עזרן

מנכ"ל העמותה לחבר הוותיק בדרום השרון

חמישים שנה אחרי מלחמת יום כיפור

זיכרון אישי של שלוש נשים

מאת: עדנה פיינר ואסתר לופו

מקצועיות במשק, ללא ידע מתאים. בכל התקופה הזאת, הנשים המשיכו לעבוד בחוץ, המשיכו במטלות ובסידורים בבית, בנוסף לדאגה לבעל הלוחם ולשאר הלוחמים, שהיו בסכנת חיים בקרבות. בשוך הסערה, התחילו להתקבל ידיעות על פצועים וחללים, תוצאות המלחמה התחילו להתבהר והנשים שוב עמדו בפני טלטלה רגשית.

איציק רוזנצוויג

איך הנשים במושב עברו את התקופה המאתגרת הזאת?

● שרה רוזנצוויג מושב ירקונה

"מלחמת יום כיפור פרצה באופן מפתיע. רצנו למקלטים הציבוריים, בחיפזון רב. המקלטים לא היו מוכנים לשהייה בהן. תוך כדי הלחימה עשינו בהם ניקיון יסודי והתארגנו בצורה סבירה.

ההודעה לגיוס הגיעה במפתיע, איציק ז"ל, בעלי, גוייס לחטיבה 7 של השריון, תפקידו היה להוביל תחמושת לבסיסים.

רכשנו את משקנו בשנת 1970 ממשפחת צוירין. עם פרוץ המלחמה נשארתי לבד עם אבעת ילדינו. הבית היה ישן ופרוץ. באותם ימים, היה לנו לול. שכני היקר, יונה קידר ז"ל, הדריך אותי בטיפול במשק החי. שכנתי אסנת אביבי ואליהו ז"ל היו עבורי מקור לחום ותקווה.

אין אישה אחת, שחיה בארץ ב-6 באוקטובר 1973 יום כיפור, ואינה זוכרת את הרגע בו בעלה קבל את ההוראה לקחת ציוד ולהגיע מיד לנקודת האיסוף. בזיכרון שלי, הרגע הזה צרוב ונוכח.

באותו יום כיפור, לעת ערב, לבשנו בגדים לבנים והכנו את עצמנו ללכת ברגל לבית הכנסת לתפילת נעילה. לפתע, הגיח בחור ובישר לנו, לתדהמתנו, שפרצה מלחמה, הוא מסר לבעלי צו גיוס בחופזה, המורה לו לבוא מיד לנקודת האיסוף. הוא היה שריונר, טנקיסט. מרגע זה חיינו וחיי רבים אחרים השתנו.

נביא כאן את סיפורן של שלוש נשים במושב שעברו תקופה מאתגרת במלחמת יום כיפור.

מימין לשמאל - עזריה ואסתר לופו, יעקב לובינסקי ויאיר לופו-50 שנה אחרי

נשים עבדו באותן שנים **בעבודות חוץ** כמורות, גננות, פקידות, אחיות ועוד. גידלו את ילדיהן במושב וטיפלו במטלות שונות בבית. **המשק היה הממלכה** של הבעל, גברים עבדו בפרדס, בלול, במכוורת, ברפת וכו'. כאמור, מלחמת יום כיפור פרצה באופן מפתיע ופתאומי. הגברים גויסו למלחמה, ובליט ברירה, הנשים מצאו את עצמן נושאות על גבן מטלות פיזיות קשות ומתמודדות עם בעיות

● אסתר לופו מושב עדנים

באותם ימים, היינו זוג צעיר במושב עדנים, אני בת 27, בעלי בן 33, בתנו בת 5, הבן שלי בן 4 וברחמי נשאתי את בני השלישי. כבר תקענו יתד במושב עדנים והתחלנו בהרחבת הבית הקיים. אני הייתי מורה בבית ספר תיכון ובעלי היה סטודנט לתואר שני למדעי החיים באוניברסיטת תל אביב. במקביל, היה לנו פרדס צעיר ומשק דבורים. זוג צעיר הרוקם חלומות ובונה את עתידו בסביבה כפרית ושקטה.

המלחמה שפרצה לפתע, שיבשה את חיינו. איך התמודדתי?

לשמחתי, רוב המורים היו צעירים, חלק גדול מהמורות מצבן היה דומה למצבי, נהגנו לשבת ולחלוק אחת עם השנייה את דאגותינו. אולם, עד היום אני זוכרת את אחד האנשים החביבים והאנושיים, שפגשתי בחיי. מדריך דבורים מטעם משרד החקלאות, יעקב לובינסקי. בעיצומה של המלחמה הוא בא לעזור לי. בהריון מתקדם, אני נוהגת בטנדר הנומג הנשל, גדול על המידות שלי, והוא יושב לצדי. בהגיענו למקום בו ממוקמות הכוורות, הוא יורד מהרכב ועושה את כל העבודות הנדרשות להצלת הכוורות. היינו בעיצומו של החורף, ללא מזון מלאכותי הדבורים לא היו שורדות, משק הדבורים היה מתחלל ועמל רב היה יורד לטמיון.

התגברתי על הקשיים, כי זה היה מחויב המציאות, הפעולות היום-יומיות קבלו משמעות חשובה, הם איזנו את המצב הקיומי שהתערער וסייעו לי להתמודד עם המציאות הכפויה והקשה. קשה להאמין, אילו כוחות חבויים בנו ומתגלים כאשר כורח המציאות אינו מאפשר אחרת. בתוך המלחמה עצמה הגיעו מספר עובדים להשלים את הבנייה של הבית, שנפסקה עם פרוץ המלחמה. הצופה מהצד יכול היה לראות מראה סוריאליסטי, בחזית, בעלי נלחם באויב הסורי ובאותו זמן, בעורף אני בונה בית, פסיכי לגמרי, כולנו הבנו שחייבים להמשיך את החיים בנחישות, לא לעצור, להפסיק פירושו לתת לחיים לקרוס עליך.

שני ילדי היו קטנים ואני מתקרבת לסוף הריוני, הייתי חדורת תקווה למרות הבלבול, המבוכה והעצב. בסיום המלחמה התחילו להתקבל ידיעות על פצועים והרוגים, ביניהם אנשים קרובים שהכרנו. למרות מצבנו השביר, חשנו צורך לטפל בילדים ביתר מסירות, להגן עליהם, לטפל במשק, להשקות את הפרדס, שלא יבול, להיאחז בשגרה ולהתגעגע לימים רגילים ללא דרמות.

כמעט 50 שנה אחרי הלכתי לפגוש את יעקב לובינסקי, קשיש בן כמעט 100, צלול ורהוט בעל זיכרון מדהים, סיפר בהתרגשות על אירועי המלחמה, ודיבר בצניעות על חלקו בעזרה לנשים, שנותרו לבדן במשק והתמודדו עם קשיים פיזיים ורגשיים. שנינו התרגשנו מאוד מהמפגש סגרנו מעגל ונפרדנו בחיבוק חם ואוהב.

מיד עם פרוץ המלחמה הגיעו לביתי שכני האהובים ושכנעו אותי לעבור לגור בביתם. לפתע, המשפחה שלהם התרחבה במשפחה נוספת. הם עשו כל מה שצריך כדי שנרגיש נוח בחברתם.

במושב שלנו בני הנוער הציעו את עזרתם בעבודה בלולים וסייעו לבני הבכור שיר, שלקח על עצמו את עבודות במשק. זו הייתה תקופה מאתגרת ומרגשת.

התקבלתי במושב בחום וכבת משפחה, ובכך זכיתי לקליטה טובה. העזרה שזכיתי לקבל מהמשפחות בירקונה נתנה לי את התחושה המושב הוא ביתי לתמיד.

שרה רוזנצוויג והבת סיגל בזרועותיה

● דליה מור מושב ירקונה

הגענו לירקונה, שמוליק ואני, ב-1 במאי 1972 למשק שרכשנו ממשפחת פרשיץ. היו לנו לול תרנגולות ופרדס. היינו הורים לתינוקת בת חצי שנה. עם פרוץ מלחמת יום הכיפורים, שמוליק גויס כחובש ושרת בבית חולים שדה בסיני ואחר כך ברמת הגולן. הוא נאלץ להיעדר מהבית לחדשים רבים.

הטיפול בלול ובפרדס היו באחריותי, ולמרות שהייתי ילדה תל אביבית, הייתי אמורה לעמוד במשימה.

אבי ז"ל הגיע אלי כל יום אחר הצהריים, אחרי יום עבודה, ועזר לי בהאכלת העופות ואיסוף הביצים ומיונם לשיווק. בנושא השקיית הפרדס ברצוני להדגיש שההשקיה באותם ימים לא הייתה באמצעות טפטפות, אלא באמצעות צינורות אלומיניום מחוררים, שהעברתם הייתה קשה.

לעזרתי בא יוסקה אסא ז"ל, חברנו למושב, שלימד ועזר לי בהעברת קו המים. הייתי אסירת תודה לו על כך.

חווייתי עזרה הדדית מהי, וכך הפכתי למושבניקית אמיתית.

בשנה האחרונה...

איחולים וציפיות לשנה החדשה מחברים במכללת

"הדרים", מכללת "דורות" וחברי "קפה בשדה"

ליקטו: נורית שטרנברג ולאה טל

צילום: יונה פלג

בהשראת שורה משירה של נעמי שמר:

"שתהא השנה המתחילה היום יפה ושונה..."

יצאנו בסקרנות לגלות מה מאחלים וותיקינו לשנה החדשה.

חלוצת המתראיינות היתה אסנת אביבי ותיקה ממושב ירקונה - "אני מצפה להמשכיות בפעילויות הקבועות. שאזכה להמשיך במפגשים חברתיים ולימודיים המספקים יציבות והנאה לגוף, למוח ולנפש."

בביקורינו במכללות האזוריות, בכפר מע"ש ובשדה ורבורג פגשנו חברים ששיתפו בהגיגיהם.

חברי מכללת דורות;

- **יוסף גיבור** - הרבה בריאות ושאזכה לשחק ולבלות עם הנכדים והנינים.
- **עוזי אשכול** - מאחל לכל חברי המועדון שנה קלה מהשנה החולפת, הקשה והכואבת.
- **אלי מור** - בריאות טובה שאוכל להמשיך בפעילות.
- **דבורה היילבורן** - שקט במדינה ובריאות טובה.
- **רינה פינקר** - שאמשיך להיות בסדר.
- **רבקה עצמון** - שאוכל לשמוע תמיד מוזיקה טובה.
- **צופיה גביש** - מאחלת שפע שאוכל תמיד להעניק.
- **מריה ריינהורן** - מקווה לאחדות בעם, בריאות טובה למשפחה והמשך נחת מהנכדים והנינים.
- **רחל רום** - שישרור שקט במדינה, הכל יוכל להתפתח.
- **גולדשטיין אילנה** - שלא תהיה שנאת אחים אלא אהבה והבנה ובעיקר בריאות.
- **מירי אילת** - שהמועדון יהיה תמיד מלא והלוואי שישפצו אותו.
- **חיים צור** - בריאות וכסף יביאו חיים טובים.
- **תמר אשכול** - שנת שלום ללא מלחמות ובריאות טובה.
- **פנינה חדש** - בריאות לכולם ושארצנו תשאר ארץ נהדרת.

ואלה איחולי באי מכללת הדרים;

- **משה לזר** - מאחל לעצמי שאוכל להמשיך לעבוד בחקלאות.
- **טובה לוסטיג** - אחדות המשפחה ובריאות ושנמשיך להיות מחוברים.
- **בנצי קופרמן** - רוצה לחזור לבריאות הקודמת ולהשתקם. להמשיך לבקר במועדון הדרים. להנות.
- **תאיר אלון** - מאחלת לי וליקירי שקט מכל הרעשים שסביב. רוגע.
- **יוסי חן** - מאחל לעצמי בריאות, שאהיה עסוק כל הזמן, אפגוש חברים ושתהיה אהבה ואחדות בין אנשים. מי ייתן ויפתרו המחלוקות בעם.
- **מריאנה ידן** - שנהנה ממה שאנו עושים, שנעשה לימונדה מהלימון, בריאות ושהחיים יזמנו לנו הרבה הנאות קטנות בחיי יום יום.
- **ניסנה עוז** - אנו אוהבים אותך מולדת, אנו נייפה אותך מאד... מבקשת לי ולכל העם אהבה סובלנות ושלוש.

- **הידי ברלב** - מאחלת בריאות ושקט במדינה. ש"ישעמם" לנו במובן של שיגרה טובה. חברות בין חלקי העם.
- **אריה שלמון** - רוצה לישון בלילה רגוע. שאמשיך להנות. שיגרה מגוונת, להיות עצמאי. שאהנה מהטבע יום יום.
- **משה ניומן** - שלא הכל יהיה בסדר, מאחל שהרוב יהיה בסדר. שלא נמות משעמום. שאמות בגיל 119 ויכתבו על המצבה, מת בטרם עת.
- **אורה סלומון** - שאמשיך להיות עצמאית. שלא אפול לנטל, שהמשפחה תהיה מאוחדת, הרבה שמחות, שאמשיך להגיע למועדון שבו דואגים לי להפגש עם חברים וכמובן שלום במדינתנו.
- **רון גז** - המשיך נחת ושמחות במשפחה. לראות את נכדי צומחים, את פירות הדורות הבאים.
- **פנינה ורטהיים** - בעיקר בריאות ושיהיו לנו כוחות להמשיך להאמין. שתהיה תקווה. שלא נאבד את חוש ההומור, שנעזור זה לזה ויהיה שלום ואהבה.

וברכותיהם של חברי "קפה בשדה" מועדון ניצולי השואה במכללת הדרים;

- **רותי לוי** - בריאות ובריאות והכל יהיה בסדר.
- **יונה ג'אן** - שהמדינה תחזור להיות שקטה. שנהאב איש את רעהו.
- **חיה שלכטר** - לילדי ונכדי בריאות ואחוה. שאלוהים יעזור לנו לפתור את הבעיות במדינה. אין לנו ארץ אחרת.
- **חנה לוטרינגר** - לעצמי, למשפחתי ולסובבים אותי מאחלת בריאות ואהבה. שיבוא שלום בין אנשים ובעולם כולו.
- **אתי הזאה** - שכל עם ישראל יחיה בשלום ובריאות ואהבה במשפחה.
- **מרים סעדון** - שכולנו ניפגש כאן בשנה הבאה.
- **חנה הילל** - כל מה שנאמר, לו יהי.
- **לידיה אברמסון** - שילדי המקסימים ימשיכו לאהוב אותי ושבמדינה נהיה יותר מאושרים.
- **צ'רנה ודוד אהרונים** - עבדנו כל חיינו קשה. מאחלים לכל 16 הנכדים ולילדינו שקט נפשי ובריאות טובה.
- **חיים אדרי** - לכולם בריאות איתנה ובשורות טובות. שאמשיך בפעילות ההתנדבותית החברתית שלי.
- **ליאורה נעמן** - שנה של שקט, שלום, שלווה ובריאות לכולנו.

יש לה חלום והיא תנצח

עם מירית כץ, מנכ"לית העמותה לקידום החינוך, התרבות והספורט.

מאת: אסתר לופו

בתפקידים שונים עד שהגיעה לתפקידה הנוכחי (לפני 4 חודשים בלבד), תפקיד רב תחומי מעניין ומרתק. בין תחומי הפעילות הרבים ומגוונים בתאגיד החדש אפשר למנות את העמותה לחבר הוותיק המפסיקה להיות עמותה עצמאית והופכת למנהלת הוותיקים.

אגף נוער וצעירים מגיל 18 עד 40, כל מה שהיה עד כה החינוך הבלתי פורמלי יהיה שייך מעתה לתאגיד החדש.

היחידה לשוויון מגדרי (מירית אינה אוהבת את ההגדרה קידום מעמד האישה), בו תכלול גם היחידה לקידום הלהט"ב.

"אנו שואפים להקל על ההורים בהסעת הילדים לחוגים, במושבים זו בעיה מוכרת, לכן אנחנו שואפים שהחוגים יהיו בתוך בתי הספר. התלמידים יהיו בבית הספר עד שעה חמש אחרי הצהריים, כמו בחו"ל. הפיילוט יחל בשני בתי ספר במועצה שלנו החל מספטמבר השנה". אומרת מירית כץ בפרטה את החזון שלה, ההולך ומתממש.

הצהרונים. הרישום לצהרונים יחל מספטמבר.

כל הפעילות של **היכל התרבות** תעבור לתאגיד החדש. לדברי מירית, "משרד הפנים עדיין לא אישר את המבנה החדש, אבל עבודת ההכנה היא ארוכה ויסודית. בינתיים, מסתדרים עם מה שיש, כדי להתניע את כל המהלך, עד שמשרד הפנים יאשר, והוא יאשר, אנחנו נערכים לשנה הבאה, אני לא רוצה לחכות..."

מירית מציינת, שתושבי המועצה הולכים ומתבגרים והאוכלוסייה המבוגרת הולכת וגדלה, לכן, תהיה היערכות מיוחדת לטובתם. יש מתחם בנייה חדש באזור התעשייה של דרום השרון, שם מתכננים לבנות מבנה "מרכז דורות", שיכלול אולם קולנוע, חדרים לחוגים וסדנאות, אולם להרצאות ופעילויות לוותיקים מגיל 55 ומעלה.

"אני אוהבת את המועצה, התחלתי לעבוד במועצה כרכזת נוער כשהייתי רווקה, גדלתי, צמחתי במועצה, התחתנתי, ילדי מרגישים שייכים למקום, אנחנו שואפים לגור באחד מיישובי המועצה, אני מרגישה שליחות וזכות גדולה לשרת את הציבור, אני נותנת את מלוא הייחוס לכל מי שפונה אלי".

פגשתי אותה במשרדה, אישה נאה ומרשימה בת 41 מפתח תקווה, נשואה ואם לשלושה. בשיחה קולחת ונעימה עם מירית כץ, מנכ"לית העמותה לקידום החינוך, התרבות והספורט במועצה האזורית דרום השרון, היא מפרטת את המבנה החדש של תפקידה. מירית בונה עמותה חדשה, תאגיד מועצתי, שמטרתו לאגד את כלל תחומי הפנאי והחינוך החברתי במועצה.

היא התחילה את עבודתה במועצה בדרום השרון, בגיל 21, ותפקידה הראשון היה רכזת נוער. לאט לאט התקדמה

סוכות שלום וגם סוכות

מאת: לאה טל

רובנו זוכרים לטובה את חג הסוכות כילדים וכמבוגרים הבונים יחד עם ילדים סוכה. מכינים בשמחה קישוטים צבעוניים, וענפים מפיצי ניחוחות, סועדים ושרים "שבת אחים גם יחד". יהא הכינוי סוכת שלום לסוכה כהשראה ואתגר לכולנו בימים אלה...

מועדים לשמחה כרוב חגי ישראל חג סוכות מתחיל באמצעו של החודש כשהירח מלא, מפיץ אורות שהם שמחה. חודש נקרא גם ירח-הירח מלווה את החודש מהמולד ומתחדש. חג סוכות מתחיל בחמישה עשר בחודש תשרי ונמשך שבעה ימים. היום השמיני "שמיני עצרת" "שמחת תורה" זה חג לעצמו.

מקורות וערכים חג סוכות נחוג בשמחה בחגיגות צבעוניות ושזור ניחוחות של פריחה וצמיחה. הסכך בסוכה סוכך ומגן מחום ורוחות רעות, מטפורית זאת גם "הגנת על". לסוכות חותם היסטורי כתזכורת לנדודי ישראל במדבר וישיבתם בסוכות. הסוכה גם מזכירה את סוכת החקלאי אי אז המגוננת יומם ולילה.

הסוכה מייחדת את חג הסוכות משאר החגים כי היא מיועדת לשמש ממש כביתו של היהודי למשך שבעה ימים. זהו פן ערכי של חג סוכות ומשמעותו יציאה מדירת קבע וישיבה בדירת ארעי, כדי שניטיב להעריך את הקבוע ואת היש.

שמחת בית השואבה חג סוכות נחשב כמועד בו נידונין על המים - הגשמים. כעם חקלאי נזקקו בני ישראל לברכת גשם-מים. כסגולה נועד טקס ניסוך המים על המזבח במקדש בחג הסוכות. ואז הגדילו לעשות בטקס: "שמחת בית השואבה". בעבר חגגו בתהלוכה רבת משתתפים בשמחה, שירה, תפילה ואורות לפידים הביאו מים ממעין השילוח לבית המקדש, ונאמר: "מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימיו".

ארבעת המינים ארבעת המינים: לולב אתרוג ערבה והדס-ייצוג סמלי הולם לאחוה ולאחדות בחג ובכל זמן ומועד אחר, במיוחד היום.

מחד מבטאים 4 המינים: פירות ענפים ועלים את תפקיד סוכות כחג אסיף של יבול חקלאי, ככתוב: "בחמישה עשר לחודש השביעי, באספכם את תבואת הארץ תחוגו את חג ה' שבעת ימים". החקלאים שמחים כי מתברכים ביבול, מברכים ומודים, בתקוה לעתיד.

אגודה אחת משמעות רבה מוענקת לנטילת הארבעה: הלולב יחד עם שלושה ענפי הדס מימינו ושני ענפי ערבה לשמאלו, ביד ימין אגודים. והאתרוג ביד שמאל ומקרבים את הידיים מצמידים ומברכים את האגודים יחד הנעשים אגודה אחת. פירוש אלגורי מבהיר שכל אחד מהמינים מייצג אדם שונה מישראל המצטרפים לאגד מלכד. לו תהיה גם לנו השראה לשאוף ולחולל אחדות בין השונים בכל המובנים והזמנים.

מה המטרה המשמעותית ביותר בעיניך בתפקידך החדש כמנכ"לית העמותה?

"אני בונה משהו חדש במועצה, העמותה הזו שמתהווה היא כמו 'מועצה קטנה'. חשוב לי שהיא תתנהל נכון, ברמה מקצועית ויעילה, שהיא תהיה רווחית, שכל הכנסותיה (בניכוי ההוצאות) יחזרו לתושבים בצורה של פעילויות מגוונות וטובות. אני רוצה להרחיב את הצהרונים לעוד בתי ספר, להגדיל את החוגים בבתי הספר, לראות את היכל התרבות שלנו פעיל מלא מלא. שם העמותה שלנו ארוך...אם יש לכם שם קצר וקולע, מוזמנים להציע."

בתפקידך החדש, מה מרגש אותך?

"אני שמחה שיש לי הזדמנות לעבוד בהנאה גדולה, יש לי חלומות, יש לי הרבה יוזמות, התפקיד נותן לי הזדמנות להיות יצירתית. זכיתי באנשים טובים במועצה, ורדה לוי, שעודדה אותי במהלך כל השנים, ראש המועצה, אשרת גני גונן, שסומכת עלי, נותנת דחיפה ומאמינה בי. רציתי מאוד להתקדם, הלכתי למרכז, הלכתי בכל הכוח, התחריתי מול 8 גברים, וזכיתי. דרום השרון הוא הבית שלי ואני מעבירה את ההרגשה הזאת לכל הצוות שלי. יש קשיים, יש אתגרים, יש ביקורת, לא תמיד כולם מרוצים, אבל זה מה שגורם לי להשתפר, ללמוד ולהשתדל."

מה תגדירי בעוד שנה, שנתיים כהצלחה?

"המטרה העתידית שלי, שהעמותה תוכל להתנהל כלכלית בצורה עצמאית, תהיה תמיד תמיכה כספית של המועצה, אבל שהיא תהיה מצומצמת. יש לי חלום להקים בית ספר למוסיקה בדרום השרון, שהילדים המוכשרים שלנו ילמדו אצלנו, יתכן, והוא יהיה ממוקם במבנה החדש ב"מרכז דורות", יתכן, והעמותה תתמקם גם היא במתחם הזה. בעיית הניידות בתחבורה ציבורית היא בעיה רצינית, החלום שלי, שיהיו קווי אוטובוס בישובים שיקלו על הילדים, המבוגרים, ובכלל לכל מי שחפץ בתחבורה ציבורית לנסוע ממקום למקום בבטחה."

הריאיון עם מירית כץ, מנכ"לית העמותה לקידום החינוך התרבותי והספורט בדרום השרון, הזכיר לי את הפתגם הסיני העתיק, אם יש לך שתי מטבעות, באחד תקנה לחם, שיהיה לך כדי לחיות ובמטבע השני תקנה פרח, שיהיה לך בשביל מה לחיות. הלואי והעמותה בפעילויותיה המבורכות תעניק את "הפרח" לתושבי המועצה.

המשך מעמוד 3

חברי המועדון מניר אליהו שמעו הרצאה במקום על המיזם, החזון ועל המחשבות לעתיד. בסיום נחשפנו למדפסת תלת ממדית וליצירות שהילדים מכיתה ה' ועד י' הכינו בעזרת המדפסת. במסגרת הביקור הכינו לנו, לבקשתנו, שלט במכונת הלייזר ובו רישום מועדון וותיקים וסמל הקיבוץ.

בין הרעיונות הרבים לשנה הבאה, מפגשים בין גמלאים בעלי מיומנויות מקצועיות שונות יחד עם תלמידים שאינם מכירים את מלאכות העבר וההתעסקות עם חומרים בידיים.

הקיצוץ וקול זה

מאת: רוחה הראל

רבים מאתנו שייכים לדור של טלפון קווי ושל אסימונים, רדיו ועוד אמצעי תקשורת, שהיום, נכדינו לא מבינים את השימוש בהם לדוגמא – טלפון חוגה.

אכן הקדמה מבורכת וזוכה לחיבוק גדול מכל אדם שנחשף אליה, בעיקר בדור הצעיר. הרבה דובר ונכתב בשבח הטלפונים הסלולריים הנגישים, התקשורת המהירה ולכל יתר היכולות הבלתי מוגבלים. אך כמו בכל שינוי ואפילו לטובה, יש מי שנותרו מאחור. בשל הקדמה יש גם התייעלות, ועם ההתייעלות גילו שאפשר לצמצם בכוח אדם, שהרי הטכנולוגיה המתקדמת מפנה מקום וכוח האדם צומצם עד למאוד. הדבר אולי מיעל את המערכות עצמן, אך שכחו בדרך את בני הגיל השלישי, שעדיין מתפקד, נוהג ומתנייד. כאן הקדמה מתגלה כקושי שכמעט לא ניתן להתגבר עליו.

קופ"ח – בכתובת המבוקשת הזו בעיקר על ידי בני הגיל השלישי, יש קשיים בתקשורת במיוחד כשצריכים לזכור את הסיסמאות, שאין אפשרות לתקשר ולקבל מענה אנושי ויש רק מענה קולי, קושי

המשך בעמוד 11 >

סיפורי בתים בית גינזבורג

מאת: רות גבאי

בסוף רח' האילנות בכפר-סירקין ניצב בית מיוחד, יוצא דופן, שונה במראהו. אנשים זרים הבאים לבקר בכפר נדהמים ושואלים הכיצד?

ובכן, בשנת 1936 עלו ראשוני המתיישבים והיה צורך בבניית בתים במקום. המהנדס יעקב גינזבורג נענה לקריאה ותכנן את בתי המתיישבים הראשונים. את ביתו בנה ברוב הדר למשפחתו. המבנה המיוחד היחיד בכפר בעל שתי קומות. בקומה השניה בנה חדר עבודה שקירותיו עשויים זכוכית וניתן היה להשקיף על הסביבה. בשנת 1938 בעקבות "המאורעות" החליטו הבריטים ששלטו בארץ לדכא את המרד הערבי ותגברו הכוחות בכפר. המשימה העיקרית שלהם היתה להגן על מסילת הרכבת והגשרים מעל נחל שילה, אשר היו חשובים לחבלות תכופות של הערבים תושבי הסביבה. הבריטים בחרו את בית גינזבורג ובנו סביבו צריפים למגורים ומתקנים שונים לחייליהם. מכאן יצאו לסיוורים לאורך מסילת הרכבת וכפרי הסביבה.

הבית נבחר ע"י הבריטים כי הוא היה הבית הגבוה ביותר וחדר העבודה בקומה השניה שימש תצפית לאנשי הצבא. על גג הבית הוקמה עמדת שמירה ותצפית, והוצב בה מקלע מסוג "ברן". בעלי הבית קיבלו צריף למגורים בחצר.

לאחר יציאת הבריטים מארצנו והכרזת עצמאותנו, נפתחו שערי הארץ. המשפחה עזבה את המקום וזוג ניצולי שואה עם בנם היחיד רכשו את המקום. בנם נפל במבצע "קדש" והם נותרו ביגונם ועזבו את הבית.

המשפחה שרכשה את הבית שיפצה את תוכו כמיטב יכולתה. הדור הצעיר שגר שם היום, השקיע במיטב כספו לשיפוץ וכמצוות אימו שימר את מראהו המיוחד. אנחנו הותיקים נהנים לראות את הבית, למרות שבחדר העבודה של המהנדס הוסרו קירות הזכוכית לבניה רגילה. אנו שמחים שדיירי המקום שמרו על מראהו המיוחד.

כמה מילים על סרטן הערמונית

מאת: צביקה ביקל

סרטן התוקף גברים בלבד, בעיקר בגילאי 55 פלוס. זהו סוג הסרטן הנפוץ ביותר בקרב הגברים. אומר ד"ר אורי לינדנר אורולוג מומחה: "הערמונית היא בעצם בלוטה בגודל של ערמון או אגוז, שתפקידה העיקרי הוא להפריש חלק מנוזל הזרע, ולכן היא הכרחית לפריון הגבר.

צינור השתן השופכה עובר דרכה ומגיל מסוים הערמונית עלולה לגרום לבעיות חסימה, וגם עלולה להזדהם ולפתח בתוכה סרטן. כאשר מתגלים בבדיקות הדם השגרתיות שאדם עושה פעם בשנה ערכי PSA גבוהים זה לא תמיד מראה על נוכחות של גידול סרטני בערמונית.

כאשר הערכים הם בין 1.1 ל-2 יש סיכוי של 17% לסרטן הערמונית, וככל שהערכים גדלים כן גדלים הסיכויים לסרטן. "שלא כבעבר, כיום ניתן בקלות יחסית לאבחן סרטן זה בשלב מוקדם ולטפל בו באמצעים פשוטים עד להחלמה מלאה, או כמעט מלאה.

אצל כשליש מהגברים מעל גיל 50 והרוב המוחלט של גברים מעל גיל 80, ישנם תאים סרטניים בערמונית. הסרטן יכול להימצא בגוף במשך שנים רבות מבלי שנחוש בתסמינים, ולכן חשוב איבחון מוקדם.

סרטן הערמונית אינו גזר דין מוות ויש כיום טפולים רבים וטובים נגדו, צריך רק לגשת לאורולוג ולקבל עצות מה לעשות.

אופנהיימר - הסרט

מאת: מלי ברוש

ממש הציקו לו והטרידו, עקבו אחריו בחיי היום יום באמצעים שהיו אז. אחרי הטלת הפצצה על נגסקי שלמעשה הספיקה כדי סיום המלחמה, הוא

נתבקש ע"י משרד הביטחון האמריקאי להטיל פצצה נוספת על הירושימה, שכזכור הוטלה והרגה עשרות אלפים.

הסרט קשה לצפייה גם בגלל אורכו כ-3 שעות וגם בגלל ריבוי האינפורמציה המדעית שעשויה לשעמם את הצופה. רוב רובו של הסרט מתאר את חיבוטי נפשו של אופנהיימר תוך כדי חקירתו ע"י אנשי הביטחון, שהתעקשו להוכיח את כוונתו לעזור לרוסיה הקומוניסטית ע"י העברת מידע מדעי על הפצצה.

"אופי" נחקר ימים ארוכים כשהיו מי ששמו לו מקלות בגלגלים, כדי שלא יוכל להוכיח את חפותו.

במהלך חקירתו הוא הציג בפני ארה"ב וחוקריו את אמונתו, שהשימוש בנשק אטומי במהלך מלחמת העולם השנייה יבהיר את כוחו ההרסני וירתיע מפני שימוש עתידי.

והוא צדק כפי שאנו נוכחים עד היום – אף מדינה לא מעיזה להשתמש בנשק האטומי כי כל מדינה יודעת שזה יחזור אליה כמו בומרנג.

וזה לדעתי המסר החשוב של הבמאי ובעצם של הסיפור היסטורי.

טוב, שכיום יש נשק הרתעתי ונקווה שלעד לא נחוות אותו.

אלמלא מוח האדם, גילוי והמצאותיו המדעיות היינו היום חוטבי עצים ושואבי מים.

המוח האנושי לא שקט ומכיר לנו חדשות לבקרים המצאות ותגליות שמשנות את חיינו – בדרך כלל לטובה.

מלבד אחת מפלצתית – פצצת האטום שהלוואי ולא נולדה. מולידה הוא רוברט אופנהיימר הפיזיקאי, שהמצאתו שינתה את עולמנו לתמיד.

הסרט "אופנהיימר" שזה עתה עלה לאקרנים גרם לי להפסיק את הצום הקולנועי שגזרתי על עצמי ושמתתי, כי הסרט הוא פנומנלי בכל אמות מידה והצדיק את שבירת הצום.

הבמאי כריסטופר נולן הציג בפנינו הוכחות לגאונותו.

מבחינה אומנותית הוא שובר שיאים בשילוב של סרטים דוקומנטריים בשחור לבן עם התמונות של הסרט בימינו.

דמותו המרתקת של אופנהיימר הפיזיקאי יליד גרמניה, יהודי שברח לארה"ב עם עליית הנאצים לשלטון, מהפנטת את הצופים.

"אופי" (אופנהיימר) בעל אופי מסובך, בעל דעות סוציאליסטיות קומוניסטיות, שאפתן שהציב לעצמו מטרה לבנות אמצעי להשמדת הצורר הגרמני, לא השלים עם הסכנות האימתניות של פצצת האטום.

הוא ידע שעשרות אלפי בני אדם ימותו.

לא די בכך, הסתבר שהמדענים הגרמנים הצליחו להרכיב פצצת אטום והם עומדים להשתמש בה, זה גרם להאצת פרויקט הגרעין של אופנהיימר.

תוך כדי הפרויקט ביטא אופנהיימר את חיבוטי נפשו על הנזק בפוטנציאל האדיר של הפצצה ועל כן האשים אותו הממשל האמריקאי בריגול למען רוסיה (המקרטזים).

המשך מעמוד 10

בקשר עם רופאים מקצועיים רופאים מקצועיים והאפשרות לקבל בדיקות מצילות חיים.

דואר ישראל – מישהו החליט שרוב משרדי הדואר, גדולים כקטנים, ייסגרו, דבר הגורם לקשיים רבים, בעיקר למבוגרים שלחלקם אין אפשרות ניידות.

בנקים – מצמצמים את הפקידות, סוגרים סניפים שעדיין יש בהם צורך, ושוב טיפול דיגיטלי כביכול בא לפתור את הבעיה.

לדוגמא: א. היה צריך לקבל כרטיס אשראי חדש. בבנק

הגדול נותרו שני פקידים שלא היו זמינים לטפל בלקוח, חרף גילו, בשל הטיפול בניירת, מענה לטלפונים ועבודות בנקאות למיניהם שעליהם לבצע. הוא הדבר מול משרד הפנים, משרד הרישוי והיריעה רחבה. היום מפנים אותך לטפל בכל העניינים החשובים באינטרנט.

ככל שהדברים האלה נחשפים, המצב מאד בעייתי, נכון שניתן להיעזר בילדים אך כאן נכנסת בעיית התלות ואיבוד העצמאות בתפקוד שלנו בו הורגלו.

קיימים גם גורמים נוספים, כאשר אחד מהם, והוא לא פחות חשוב, זה שמונע מאנשים מבוגרים, את התקשורת עם אנשים וסביבה, לצאת מהבית, ולא אחת הם הופכים תלותיים ומסוגרים. דבר זה גורם להם לעיתים לדיכאון ובעקבות זאת לירידה בתפקוד, והכל קשה שבעתיים כשאחד מבני הזוג הלך לעולמו.

ואפילו לבינה המלאכותית (CHATGPT) אין פתרון....

גנבים בלילה

מאת: צביקה ביקל

יום קיץ רגיל, שתיים בלילה, אני שקוע בשנתי בחדר השינה הפונה למשק. החלון שמעלי פתוח לרווחה. לפתע אני שומע רעשים, רחשים וקולות אנשים מכיוון מחסן המזגנים אותו השכרתי שנים קודם לכן לאדם שעיסוקו בכך. אני מאזין, עוקב ושומע משאית נעצרת ליד המחסן ומשער לעצמי שאלו גנבים שבאו באישון לילה לגנוב מזגנים. הן לא יתכן שהבעלים יעבדו בשעה כה מאוחרת בלילה. אני מצלצל, מדווח ומזעיק את המשטרה, הם עונים לי שהם באזור ומיד באים. אני מתלבש במהירות, לא חושב פעמיים, נוטל את האקדח ברטה 22 מ"מ שהחזקתי ברישיון עם המחסנית ושמונת הכדורים ויוצא בחופזה מהבית. לא חשבתי באותה עת להזעיק גם את בני ירון שישן שנת ישרים בדירתו הצמודה לזו שלי. אני צופה לעבר המקום מאחורי מסתור של עץ, הגנבים עסוקים בהעמסת המזגנים, ונוכח ללא ספק שזוהי גנבה. אני יורה באוויר, משנה מקום מסתור וצועק "משטרה משטרה", ובאמת נידת משטרה הופיעה בחצרי ומתוכה יצאו כ-4 3 שוטרים עם אקדחים שלופים. הגנבים הבחינו מיד בשינוי המתרחש בשטח, עזבו הכול והתעופפו לכל עבר. ירדתי אל השוטרים ממקום מסתורי, התוודאתי אליהם, הם הודו לי, וביקשו שאתקשר לבעלים של המחסן. עשיתי כמצוותם, אך שוכר המחסן סירב לבוא, אמר תודה והוסיף שיגיע לעבודה כרגיל בבוקר. תם ונשלם, הגנבים לא הוסיפו לבוא בשנית.

שמחה גרנות ז"ל

שמחה היקרה ז"ל הייתה חברת מושב כפר מע"ש, חברת הנהלת העמותה למען החבר הוותיק וחברת מערכת העיתון "כיוון חדש" במשך כ-12 שנה. שמחה הייתה אישיות מיוחדת שהקרינה טוב לב והומור, תבונה ועליזות. חברה טובה מעורבת ודואגת למשפחתה ולכל חברה. שמחה נפטרה ב-23 ביוני 2023, לאחר התמודדות קשה וארוכה במחלת הפרקינסון. בפטירתה השאירה חלל ונרה כבה. שמחה תחסר לנו בין שורות הכותבים. **יהי זכרה ברוך.**

נפרדים מרפי שלום ז"ל

רפי היה אב בקהילה התומכת כחמש שנים. היה מחובר לגיל השלישי בעל נשמה ענקית ולב רחב, הוסיף יד חמה והיטה אוזן קשבת לסייע ולעזור לכלל חברי הקהילה. רפי הלך לעולמו שכולו טוב בחטף, ממחלה. **יהי זכרו ברוך.** הנהלת העמותה לחבר הוותיק וצוות קהילה תומכת.

העמותה לחבר הוותיק דרום

העמותה לחבר הוותיק בדרום השרון

רשימת טלפונים חשובים

יו"ר העמותה: **ורדה לוי** 052-321 2799

מנכ"ל העמותה: **אמיל עזרן** 050-6564895

גזבר: **אורי עצמון**

חברי הנהלת העמותה:

דורית קוברסקי, אברמסון ישראל, בר שיר עלית,

בן שמואל נחמה, לופו שירלי, מיכל שיקרזי

יו"ר ועדת הביקורת: **גילה פריין**

משרד העמותה - 03-9000658

מרכז היום בנווה ימין - 09-7658357

מזכירה: **רותי כמרה**

סמדר קטרי - רכזת תעסוקה אגף אופק לתשושי נפש

מיטל גלעד - עובדת סוציאלית 09-7658357

מועדון מכללת "דורות", כפר מעש

מנהלת: **פלורה כץ** 03-9080845

מועדון מכללת "הדרים", שדה רבורג

מנהלת: **רינת ויסמן** 09-7481 844

"קפה בשדה" לניצולי שואה, שדה רבורג

מנהלת: **אליסיה ויינגרטן** 09-7481 844

קהילה תומכת - 03-9000595/661

אמהות קהילה:

איילה כהן 052-4546353

אליסיה ויינגרטן 053-5209259

רינת ויסמן 054-7552919

מנכ"לית העמותה לקידום החינוך,

התרבות, והספורט.

מירית כץ 054-3901 390

רכזת פעילות גופנית ותרבות

גלי זמיר 052-3343838

רכזת מתנדבים

אפרת לידר 052-4708212

עורכת ראשית עיתון כיוון חדש

שוש ברקאי 052-2541 836